

[Pürschel.]

stri, ogsaa over for eventuelle svage Politikere. Nu sætter jeg megen Pris paa at forstaa, hvad der siges her i Tinget, men jeg maa erkende, at det er mig fuldkommen ubegribeligt, hvad der menes hermed; jeg vil bede det ærede Medlem om at uddybe det en lille Smule nærmere. Det kan se meget blodtørstigt ud, men det tror jeg nu ikke det er, efter hele den fredfyldte Indstilling, det ærede Medlem ellers var i Besiddelse af.

Jeg har en Bemærkning til § 2, som jeg glemte første Gang, jeg havde Ordet. Der staaer i Slutningen, at Justitsministeren kan tilbagekalde Tilladelsen, naar han finder Anledning dertil. Selv om man som jeg har megen Tillid til den nuværende Justitsminister, mindre til hans Forgænger, og med Rædsel tænker paa hans Efterfølger, maa jeg erkende, at jeg ikke i Tilliden til Justitsministeren kan finde tilstrækkelig Begrundelse til at give ham en fuldstændig diktatorisk Myndighed over for et Industriforetagende. Det er dog vist rimeligt at begrænse det, som man har gjort det i Sverige, til „naar der findes Grund dertil“ eller „naar Fabrikken overtræder de Vilkaar, der er stillet“ eller saadan noget. Med Hensyn til § 10 kun dette, at den er adskilligt videregaaende end Tjenestemandsløven, og jeg ved dog ikke, om det er saa begrundet i Kendsgerningerne -- § 8 forsøgte Ministeren jo ikke at forsvare, saa den skal jeg foreløbig lade ligge.

Hedtoft-Hansen: Der er fra alle Sider, naar bortses fra Retsforbundet, givet Tilslutning til de Principper, Lovforslaget bygger paa, og den højtærede Minister har givet Tilsagn om Forhandling i særlig Grad om den § 8, der fra forskellig Side er peget paa. Der er ikke Anledning til at forlænge Debatten ret meget. Blot et Par enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pürschel.

Jeg har ikke sagt om Rustningsindustrien, at den alene var afgørende for Krig eller Fred. Jeg har sagt, at den var en af de Faktorer, der var medvirkende. Jeg har sagt nedsættende Bemærkninger om den internationale Rustningskapital, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem Hr. Pürschel, der kender disse Ting ud og ind, vil benægte, at nedsættende Bemærkninger om denne Kapital og dens Virksomhed er berettigede. Tiden er ikke nu til en Forlængelse af Diskussionen. Ellers kunde man fra denne Talerstol komme ind paa en lang Række Tilfælde, hvori den internationale Rust-

ningskapital har udfoldet en Virksomhed, som var alt andet end fredsfremmende. Der foreligger tilstrækkelige Beviser for, at den internationale Rustningskapital har været krigsfremmende. Det tjener intet fornødt Formaal at benægte dette.

Om den danske Rustningsindustri har jeg fra denne Talerstol sagt, at den var under Kontrol, at den var legitim, at jeg intet kender til dens Udbytte, og derfor var det helt malplaceret, naar det ærede Medlem sagde til mig, at jeg havde insinueret, at den havde udbetalt stort Udbytte. Nu oplyste det ærede Medlem mig om, at det danske Rekyllriffsyndikat f. Eks. kun havde udbetalt et forholdsvis beskedent Udbytte. Jeg er ikke i Stand til at gaa ind paa en nærmere Diskussion om, hvorvidt dette Udbytte, som det ærede Medlem gav Oplysning om, er rimeligt eller urimeligt, for naar man betænker, at det paagældende Selskabs Aktionærer og Bestyrelse er de samme, skulde man samtidig have noget at vide om, hvorledes Tantiemen har ligget i samme Tidsrum. Det ved jeg intet om. Men naar det ærede Medlem nu er begyndt paa at røbe lidt Kendskab til det paagældende Selskabs Regnskaber, hvad jeg ikke har, er det rimeligt, at det ærede Medlem ogsaa fortæller os, hvis det kan oplyses her i Salen, om dets Fortjeneste. Offentligheden faar et falsk Indtryk, hvis man blot faar de Oplysninger om Udbytte, som det ærede Medlem gav.

Med det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen er jeg principielt uenig. Jeg ser ikke noget kompromitterende deri, at Staten kontrollerer og begrænser Udbyttet for den bestaaende private Vaabenindustri. Det er en rent sentimental Betragtning, at man ikke kan have noget med det at gøre. Hvis jeg var overbevist om, at der blev færre Gøværer i Verden, hvis vi afskaffede den Smule Vaaben- og Ammunitionsindustri, der bestaar i Danmark, hvis jeg havde Tro paa, at det paa et eneste Omraade vilde nedsætte Produktionen, saa laa Sagen anderledes. Men det er ikke Tilfældet; jeg tror, at Resultatet af den Fremgangsmaade, det ærede Medlem anbefaler, blot vil være, at de Forbrugere, der stadig findes til de Produkter, der er Tale om her, gaar et andet Sted hen og faar dem leveret. Derfor vil jeg frigøre mig ogsaa i denne Forbindelse for den rent sentimentale Betragtning, det ærede Medlem anlagde.

Nørskov: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen om, at der